

[Svend Andersen (Rosk. a.)]

I begyndelsen sagde man noget om, at man ikke kunne lide, at parcelhusejerne skulle betale mere i skat, hvorefter statsministeren straks sagde, at det nok ville betyde valg. Derefter sagde disse partier, at sådan skulle det selvfølgelig ikke forstås, man ville da gerne forhandle om alt muligt mellem himmel og jord. Og i dag kan man så i aviserne læse, at det sandelig ikke er meningen, at de skal forhandle sammen. Nu har man oprettet en antimusefældeklause, som gør, at det hele faktisk slet ikke er noget kraftcenter, at det i det hele taget slet ikke er noget samarbejde, men at de vil forhandle hver for sig, og at de vil stemme hver for sig.

Mon så ikke vi alle sammen ved, hvad formålet er med dette såkaldte minikraftcenter? Formålet er vel ganske enkelt, at man her i løbet af agurketiden af og til skal gå på besøg hos hinanden, og så skal man se meget højtidelige ud, når man går ind og ud ad dørene, og så skal man selvfølgelig blive fotograferet ved forhandlingernes begyndelse og ved disses afslutning og fremsætte betydningsfulde udtalelser, sådan at man får et skær af en vis betydningsfuldhed, og dermed opnår man det, man ønskede, nemlig at få noget omtale, især selvfølgelig i den borgerlige del af pressen.

For det er jo således, at hele den borgerlige presse ved, at den borgerlige del af befolkningen nærmest hungre efter, at der kommer noget, der bare kan virke som den mindste smule talentfuldt modspil til socialdemokratiets ødelæggelsesspil, og derfor viderebringer den borgerlige presse villigt ethvert initiativ til et sådant samarbejde. Med andre ord for at gøre det helt klart: minikraftcenteret har kun ét formål, nemlig at styrke partiernes egne gallupital og holde befolkningen for nar.

Men heldigvis er der jo også et andet parti i folketinget, og det hedder fremskridtspartiet. Det er jo mange gange et irriterende parti, for det er det parti, der, i alle de 4½ år jeg nu har været medlem af tinget, har været i stand til mest præcist at forudsige, hvad der ville komme ud af alle de forlig og beslutninger og tiltag, man har gennemført igennem disse 4½ år. Det er et parti, der hele tiden har sagt: der skal gøres noget alvorligt ved tingene, og det er et parti, der hele tiden har fremlagt en masse konkrete forslag til løsning af landets problemer, både igennem

dagsordener og ændringsforslag til bestående lovforslag og gennem lovforslag på andre måder.

Hvis jeg i dag skulle fremsætte et dagsordensforslag, kunne jeg næsten skrive forslagene fra sidste år og forrige år ordret af, for det er jo de samme problemer, der skal rettes op på. Det eneste, der i og for sig skal ændres i de dagsordener, er, at tallene skal rettes lidt op, fordi det hele nu er blevet lidt værre, end det var sidste år. Sidste år skrev jeg i et forslag til motiveret dagsorden bl. a.:

»Folketinget konstaterer, at Anker Jørgensens regeringsår har været kendetegnet af, at arbejdsløsheden er blevet fordoblet, at den daglige gældssætning af Danmark til udlandet er blevet tidoblet, at Danmark har opnået et af verdens højeste skattetryk, at statsunderskuddet stadig slår nye rekorder« etc. etc.

Og så sluttede jeg med at sige, at »på grundlag af disse kendsgerninger udtaler folketinget, at det ikke på ny vil sendes på sommerferie, for at den socialdemokratiske regering for tredje år i træk kan forberede en lovgivning, der kun vil forværre krisen. Folketinget agter derfor at fortsætte sin virksomhed, så tinget og regeringen løbende kan samvirke om at afbøde katastrofen.«

Det forslag vil jeg ikke fremsætte i år. For det første tror jeg faktisk, at befolkningen ånder lettet op i aften, når vi tager herfra. Det vil nok være således, at befolkningen kun er glad, når vi ikke er herinde, for vi udretter jo praktisk talt kun ulykker, og for det andet skinner solen og der er VM i fodbold.

Men det ændrer altså bare ikke på det grundlæggende, nemlig at fremskridtspartiet er det eneste parti, der har fremlagt konkrete forslag, der løser de tre hovedproblemer, som det danske samfund befinder sig i. Problemerne består jo i, at vi har et alt for højt omkostningsniveau, at vi har en alt for stor offentlig sektor, og at vi har en alt for restriktiv erhvervslovgivning, som er en umådelig stor byrde for erhvervslivet.

Fremskridtspartiets ændringsforslag til finanslovsforslaget indebar, at omkostningsniveauet ville blive nedsat med op til 12 pct. Fremskridtspartiet fremsatte 1.028 ændringsforslag til finanslovsforslaget, der ville indebære en kraftig nedsættelse af den alt for store offentlige sektor. Fremskridtspartiet har